

॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥ १०१ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥

अनिवृत्तस्य कालस्य क्षयं प्राप्तो न मुच्यते ॥ अप्रमत्तः प्रमत्तेषु कालो जागर्ति देहिषु ॥ ९५ ॥ प्रयत्नेनाप्यपक्रांतो दृष्टपूर्वो न केनचित् ॥ पुराणः शाश्वतो धर्मः सर्व
प्राणभृतां समः ॥ ९६ ॥ कालो न परिहार्यश्च न चास्यास्ति व्यतिक्रमः ॥ अहोरात्रांश्च मासांश्च क्षणान्काष्ठालवान्कलाः ॥ ९७ ॥ संपीडयति यः कालो वृद्धिं वार्धु
षिको यथा ॥ इदमद्य करिष्यामि श्वः कर्तास्मीति वादिनं ॥ ९८ ॥ कालो हरति संप्राप्तो न दीवे गइव द्रुमं ॥ इदानीं तावदेवा सौमया दृष्टः कथं मृतः ॥ ९९ ॥ इति का
लेन हियतां प्रलापः श्रूयते नृणां ॥ न संत्यर्थास्तथा भोगाः स्थानमैश्वर्यमेव च ॥ १०० ॥ जीवितं जीवलोकस्य कालेनागम्यनीयते ॥ उच्छ्राया विनिपातांताभावो
भावः स एव च ॥ १०१ ॥ अनित्यमध्रुवं सर्वं व्यवसायो हि दुष्करः ॥ सातेन व्यथते बुद्धिरचला तत्त्वदर्शिनी ॥ २ ॥ अहमासं पुरा चेति मनसापि न बुद्ध्यते ॥ काले
नाक्रम्य लोके स्मिन् पच्यमाने बलीयसा ॥ ३ ॥ अज्येष्ठमकनिष्ठं च क्षिप्यमाणेन बुद्ध्यते ॥ ईर्ष्याभिमानलोभेषु कामक्रोधभयेषु च ॥ ४ ॥ स्पृहामोहाभिमानेषु
लोकः सक्तो विमुक्त्यति ॥ भवांस्तु भावतत्त्वज्ञो विद्वान्ज्ञानतपोन्वितः ॥ ५ ॥ कालं पश्यति सुव्यक्तं पाणावामलकं यथा ॥ कालचारित्र्यतत्त्वज्ञः सर्वशास्त्रविशारदः
॥ ६ ॥ विवेचने कृतात्मा सिस्पृहणीयो विजानतां ॥ सर्वलोकोत्थं मन्ये बुद्ध्या परिगतस्त्वया ॥ ७ ॥ विहरन् सर्वतो मुक्तो न क्वचित्परि सज्जते ॥ रजश्च हितमश्नत्वां
स्पृशते न जितेन्द्रियं ॥ ८ ॥ निष्प्रोति नष्टसंतापमात्मानं त्वमुपाससे ॥ सुहृदं सर्वभूतानां निर्वैरं शांतमानसं ॥ ९ ॥ दृष्ट्वा त्वां मम संजाता त्वय्यनुक्रोशिनीमतिः ॥
नाहमेतादृशं बुद्धं हंतुमिच्छामि बंधने ॥ १० ॥ आनृशं स्यं परो धर्मोऽत्यनुक्रोशश्च मे त्वयि ॥ मोक्ष्यं ते वारुणाः पाशास्तवे मे कालपर्ययात् ॥ ११ ॥ प्रजानामुपचारे
ण स्वस्तितेस्तु महासुर ॥ यदाश्वश्रृंक्षुषां वृद्धां परिचारेण योक्ष्यते ॥ १२ ॥ पुत्रश्च पितरं मोहात्प्रेषयिष्यति कर्मसु ॥ ब्राह्मणैः कारयिष्यंति वृषलाः पादधावनं ॥ १३ ॥
शूद्राश्च ब्राह्मणीभार्यामुपयास्यंति निर्भयाः ॥ वियोनिषु विमोक्ष्यंति बीजानि पुरुषाय दा ॥ १४ ॥ संकरं कांस्यभांडैश्च बलिं चैव कुपात्रकैः ॥ चातुर्वर्ण्यं यदा कृत्स्न
ममर्यादं भविष्यति ॥ १५ ॥ एकैकस्ते तदा पाशः क्रमशः परिमोक्ष्यते ॥ अस्मत्तस्ते भयं नास्ति समयं प्रतिपालय ॥ सुखी भव निराबाधः स्वस्थ चेतानिरामयः ॥
१६ ॥ तमेव मुक्ता भगवा उच्यते क्रतुः प्रतिप्रयातो गजराजवाहनः ॥ विजित्य सर्वानसुरान्सुराधिपो ननंदहर्षेण बभूव चैकराट् ॥ १७ ॥ महर्षयस्तुष्टुवुरंजसा च तं
वृषाकपिं सर्वचराचरेश्वरं ॥ हिमापहो हव्यमुवाह चाध्वरे तथा मृतं चार्पितमीश्वरोपि हि ॥ १८ ॥